یادداشت روز

نهادهای مدنی و دولت روحانی

فاضل جمشیدی
خواننده

● نهادهـای مدنی بـه خصوص آنها کـه مرتبط با هنرمندان رشته‌های مختلف موسیقی، تئاتر، سینما، تجسمی و... هسـتند، به‌دلیل و انگیزه متعالی ایجاد حلقه مناسـب و رابطه مطلوب‌تـر مابین هنرمندان، مـردم علاقه‌مند و دسـت‌اندرکار فرهنـگ و هنر با دولـت و نظام ایجاد شـده‌اند. بدیهی اسـت که طی هشت‌سال گذشته به دلایل متعدد و به‌ویژه به دلیل نگاه دولتمردان به نقش و جایگاه این نهادها، انگیزه‌ها و اثرگذاری هنرمندان بر جامعه کمرنگ و کم‌تاثیر شده اسـت. اگرچه دیرتر از سایر پدیده‌های اجتماع امروز ما، عالی‌ترین مقام اجرایی کشـور آنچـه را لازم بود درخصوص فرهنـگ و به‌ویژه هنر و هنرمندان گفت و به صراحت هم همگان در راسـتی آن می‌گویند و خواهند گفت. همچنین البته روحانی بر نقش نهادهای مدنی خوب سـخن راند و آنچنان که شایسته ایشان بود، بر زبـان راند، اما... فراموش نکنیم که آن رخوت چندساله نهادها عادت امروزمان نشود و اشتباه نشود همـان که روحانی عزیز گفـت: «دولت متصدی هنر نباید باشد و همچنین تولیدکننده هنر؛ بلکه حامی، ناظر و همکار خوبی می‌تواند باشد.» کارهای به‌جامانده برای هنرمندان حتی به عمـر دولت روحانی هم قد نخواهد داد، نه بدبینانه نه خوشبینانه. وقتی، درست و کارشناسانه بنگریم، انتخاب و تدوین سیاست‌های راهبردی، شرح وظایف، تفکیک وظایف، ایجاد ارتباط با دولت و انتخاب راهکارها و عوامل اجرایی مناسـب جهت امور مختلف شامل تامین اجتماعی هنرمندان، بازنشستگی‌شـان، اشتغالشـان، تولیـد آثارشـان، کپی‌رایت، رونق اقتصاد، هنر و مسـکن و... کمترین توقعی اسـت که جامعه هنری از نهادهای مردمی و دولت تدبیر و امید دارند.

خبرسازان

«خانه پدری» هم به جشنواره فجر رسید

غافلگیری «عیاری» در دقیقه ۹۰

● **شرق:** ستاد برگزاری جشنواره فیلم فجر در آخرین لحظه بسـتن جدول بخش مسابقه و جشنواره تقریبا همه اهالی سینما را شوکه کرد. در حالی که فهرست فیلم‌ها با ۲۱ فیلم بسـته شده بود؛ با اعلام نام هشت فیلم در بخش مسابقه سینمای ایران فهرست خود را با ۲۹ فیلم تکمیل کرد. هشت فیلمی که در میان آنها نام «اشباح» داریوش مهرجویی، «آرایش غلیظ» حمید نعمت‌الله، «خواب‌زده‌ها» فریدون جیرانی و «ردکارپت» رضا عطاران به‌چشـم می‌خورد. اما آنچه بیشتر اهالی سینما را با شـگفتی روبه‌رو کرد افزوده‌شدن دو فیلم

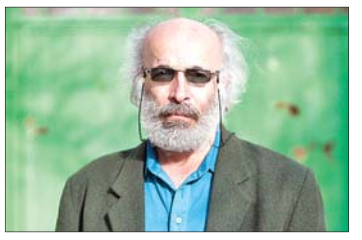

در بخش خارج از مسـابقه بود. دو فیلم «خانه پدری» کیانوش عیـاری و «زندگی خصوصی آقا و خانم میم» روح‌الله حجازی دو فیلمی بودند که بعد از افت‌وخیزهای فراوان در فهرست فیلم‌های سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر قرار گرفتند؛ اتفاقی که کیانوش عیاری کارگردان خانه پدری را نیز با شگفتی مواجه کرد و در گفت‌وگو با ایسنا گفت: «این خبر را همین الان از شما می‌شنوم و اطلاعـی از آن ندارم باید منتظر باشـم تـا از دفتر جشنواره تماس بگیرند و ببینم این اتفاق چگونه انجام خواهد شد.» عیاری همچنین با اشاره به اینکه این خبر غافلگیرانه است در پاسخ به اینکه اگر قرار باشد فیلم در صورت حذف صحنه‌هایی که مورد اعتراض بوده نمایش داده شـود، موافقت خواهد کرد یا خیر گفت: «حذف صحنه‌هایی از «خانه پدری»، هسـتی این فیلم را زیر سوال می‌برد به‌همین دلیل باید منتظر ماند تا از دفتر جشنواره تماس بگیرند و درباره مهم‌ترین اصل یعنی سانسـور در این فیلم صحبت شود.» وی همچنین در پاسخ به اینکه اگر قرار باشد فیلم «خانه پدری» به‌صورت کامل نمایش داده شـود، چه نظری درباره نمایش آن در بخش خارج از مسـابقه دارد اظهـار کرد: اگر چاره دیگری جز این نباشـد کاری نمی‌توانم بکنم. «شیار ۱۴۳» نرگس آبیار، «شـیفتگی» علی زمانی‌عصمتی، «فصل فراموشی فریبا» عباس رافعی و «مردن به وقت شـهریور» هاتف علیمردانی فیلم‌های دیگری هستند که به بخش مسابقه افزوده شـدند. اما اتفاق دیگری که در آخرین خبر سـتاد جشنواره فیلم فجر به‌چشم می‌خورد تصمیمی اسـت که در آخرین جلسـه خود گرفتند. هیات انتخاب بر اساس آثار دیده‌شده به دبیر جشـنواره پیشنهاد کرده اسـت که امسال با توجه به حضور برخی آثار متفاوت که ارزش‌هایی تجربی در خود داشتند بخشی تحت‌عنوان «نوعی تجربه» به بخش‌های جشـنواره اضافه شود و حتی‌الامکان از اثر برجسته در این بخش نیز تقدیر شود. بر همین اساس فیلم «ماهی و گربه» اثر «شـهرام مکری» با توجه به ساختار فیلم و کسب جوایز متعدد از جشنواره‌های بین‌المللی در دو بخش نمایش‌های ویژه (جشنواره جشنواره‌ها) و نوعی تجربه به نمایش در خواهد آمد.

از نمایشگاهی برای تجلیل هنر ایران تا «شهرزاد» و «ندا»

دیپلماسی تابلوهای ایرانی در مالزی

پرویز براتی

«شـهرزاد» و «ندا» دو دختر ایرانی هسـتند؛ هر دو متهم به حمـل موادمخدر و هردو محکوم به اعـدام در مالزی. در روزهایـی که این دو دختر پشـت میله‌های زنـدان، انتظار مرگ را می‌کشـند، نمایشـگاهی از آثار هنرمندان ایرانی در «کوالالامپور» برپا شـده که استقبال نخسـت‌وزیر مالزی را به‌همراه داشـته اسـت. این البته تمام ماجرا نبوده و نیست. تصاویر موجود از نمایشگاه و گفته‌های طرف ایرانی آن (فرح حاکمی) از آن حکایت دارد که «نجیب تون رزاق» نخست‌وزیر این کشو در افتتاحیه، به تمجید از هنرمندان ایرانی پرداخته و دقایقی طولانی از حضور خود را، به تماشای تابلوهای ایرانی و گـپ و گفت‌وگو با هنرمندان ایران اختصاص داده. کسـی نمی‌داند چه در دل «نجیب» می‌گذشـته. شاید او هم در دل خود، پارادوکس بزرگ زندگـی و حضور ایرانیان را در خارج از کشورشـان تجزیه‌وتحلیل می‌کرده. از سرنوشت دو دختر محکوم به اعدام خبری نیسـت اما نمایشگاه «نون‌والقلم» در مالـزی، نمایانگر چهره دیگری از ایرانیان در این کشـور بود. نمایشـگاهی دربرگیرنده آثار ۲۳ هنرمند ایرانی در کنار آثار چند هنرمند عرب، مالایی و ژاپنی. این نمایشـگاه تا ۱۰می ۲۰۱۴ (۲۰اردیبهشـت ۹۳) برپاست. نخست‌وزیر مالزی در افتتاح این نمایشـگاه با اشـاره به تاثیر نمایشگاه‌های هنری به‌خصوص اسلامی در فرهنگ ملت‌ها، گفته موزه‌ها در جهان به‌ویژه جهان اسلام با ارایه برنامه‌های آموزشی می‌توانند تعالی جامعه به‌ویژه نسـل جـوان را فراهم کنند. علی‌اکبر ضیایی، رایزن فرهنگی ایران در مالزی هم از این نمایشگاه بازدید کرده و با هنرمندان حاضر در نمایشـگاه، در محل رایزنی فرهنگی دیدار و گفت‌وگو کرده اسـت. فرح حاکمی برپاکننده ایرانی این نمایشـگاه که سابق بر این مشـاور بخش ایران موسسه حـراج بونامز بوده درباره چگونگی برپایی این نمایشـگاه در موزه هنرهای اسلامی مالزی به «شرق» می‌گوید: «این ماجرا به حدود ۳/۵سال قبل برمی‌گردد. من از قبل در زمینه هنرهای اسلامی با این موزه همکاری داشتم. وقتی مسوولان مربوطه متوجه شدند هنرهای مدرن و نقاشـیخط در ایران در حال اوج‌گرفتن اسـت تصمیم به دایرکردن مـوزه‌ای با محوریت هنرهای اسـلامی بگیرند. چون قرار بود از همه کشـورهای اسلامی یک کلکسیون خط و نقاشی و نه خط کلاسیک فراهم شود. به‌خاطر اینکه آنها در موزه هنرهای اسلامی بهترین‌ها را از خط کلاسـیک از دوره قاجار و قـرن هفدهم دارند. با هم تصمیم گرفتیم کلکسیونی از خط و نقاشی مدرن درست کنیم به نام خطاطی مدرن معاصر. ایشان از من خواستند در سفر به ایران نقاشانی را که کارهایشان خوب است، پیدا کنم. لازم هم نبود این افراد معروف باشند چون بیشتر هدفشان معرفی نسـل جوان هنرمندان ایران و دیگر کشورها بود. در هر حال نمایشگاه خوبی برپا شد و آرام‌آرام این کلکسیون به احتمال قوی به‌صورت تور برای نمایش به کشورهای درخواست‌کننده خواهد رفت.» به گفته حاکمی، این موزه ۱۵ساله پیشینه دارد و این نمایشگاه به نوعی، پاسداشت پانزدهمین سال فعالیت موزه مالزی بود. او درباره نقش خود در نمایشـگاه می‌گوید: «من با این مـوزه برای انتخاب و جمع‌آوری آثار ایرانی و نیز آثار نجا مهدوی، هنرمند پیشکسـوت غرب همکاری کردم. البته تصمیم‌گیری در انتها با رییس موزه بود و من فقط کارها را پیشنهاد مـی‌دادم. آنها نهایتـا کارهایی را که خودشان بیشتر می‌پسندند خریدند. از ایـران همه هنرمنـدان منتخب دعـوت شـدند اما فقط هشـت‌نفر توانسـتند شـرکت کننـد و به‌جز نمایشگاه از موزه هم بازدید کردند و خیلی هـم تعجب کردند که موزه تا این حد باعظمت است.»

فرح حاکمی برپاکننده ایرانی نمایشگاه «نون و القلم»: مالزیایی‌ها توقع این نمایشگاه را نداشتند. کشور خودشان یکی، دو خطاط بیشتر ندارد که عکس کارش هم در صفحه اول کاتالوگ هست اما مردمی که به نمایشگاه آمده بودند با دوربین و موبایل عکس می‌گرفتند و برایشان جذاب بود.

حاکمی کـه خود بـا نگاه‌های سرشار از سـوال رانندگان مالزی در روزهای برپایی نمایشـگاه مواجه بوده، درباره مشکلاتی که اخیرا برای برخی شهروندان ایرانی در این کشور به‌وجودآمده و مقایسـه این اتفاق با بازدید نخسـت‌وزیر مالـزی از این نمایشگاه می‌گوید: «نخست‌وزیر مالزی روز افتتاحیه نمایشگاه حضور داشت و با هنرمندان ایرانی با دیده احترام گپ‌وگفت کرد. من هم شنیده‌ام که چندی است مسایلی برای برخی ایرانی‌ها در مالزی به وجود آمده. اما این نگاه منفی نسـبت به تمام ایرانی‌ها وجود ندارد. البته این مساله باعث می‌شود تکلیف ایرانی‌ها با کشـورهایی که ما را نمی‌شناسند روشن شـود و برای ما احترام قایل شوند. وقتی نخست‌وزیر مالزی برای افتتاح نمایشگاه آمد و کارها را تماشا کرد تقریبا از هر کاری که خوشش می‌آمد می‌دید، متعلق به ایران است.» این فعال هنری دربـاره برخورد «نجیب تـون رزاق» بـا هنرمندان ایـران و کارهایشان اضافه می‌کند: «خیلی از کارها خوشـش آمد. مثلا کار خانم بخشایشی که از حروف بزرگ شروع شده و به‌کار با ذره‌بین ختم می‌شود برای ایشان خیلی جالب بود اما مهم اسـت که مردم مالزی یا توریست‌ها برای دیدن این نمایشـگاه بیایند و هنر ایران را بشناسـند. به هر حال این نمایشگاه برای ایرانی‌ها در مالزی یـک اعتبار بود چون در همان زمان افتتاحیه در روزهای پایانی ۲۰۱۳ جو بدی نسبت به ایرانی‌ها در این کشـور به راه افتاده بود، اما این نمایشگاه باعث شد ساکنان مالزی بفهمند که مردم ایران همه مانند هم نیستند. البته می‌دانید که در کل مالزی قوانین سفت و سختی دارد که باید اجرا شود. تا جایی که خبر دارم خیلی از ایرانی‌ها در حال برگشتن به ایران هستند.»

صادق‌زاده (راست) در کنار نخست‌وزیر مالزی/ عکس: موزه هنرهای اسلامی مالزی

عین‌الدین صـادق‌زاده از هنرمندان شـرکت‌کننده در نمایشگاه هم، درباره دیدارش با نخست‌وزیر مالزی در حاشیه نمایشـگاه به «شـرق» می‌گوید: «من در عرصه نقاشی‌خط کارهایی روی بـوم می‌آورم که به‌صـورت فی‌البداهه اجرا می‌شـود. متریالی که در آثار این نمایشـگاه استفاده کرده بودم از قیر و نفت بود. این متریال برای نخست‌وزیر مالزی جذاب بود. درمورد این کارها و رویکردم پرسید که توضیح دادم این آثار از حسی درونی که با مطالعه همراه است روی بوم آمده. همچنین تاکید کردم که فی‌البداهگی، به جوهر و ذات هنر نزدیک است.» صادق‌زاده درباره حضور ایرانیان در این نمایشگاه اضافه می‌کند: «۷۰ تا ۸۰درصد آثاری که به نمایش گذاشته شد متعلق به ایرانی‌ها بود. نخست‌وزیر حین تماشای آثار، تقریبا به هر اثر قابل‌توجهی که می‌رسید از آن هنرمندی ایرانی بود. من فکر می‌کنم برپایی این نمایشگاه در این قیل و قال و وانفسـای به‌وجودآمده درباره ایرانی‌ها، نشان‌دهنده وجه مهم و قوی ماست.»

به گفته حاکمی، فهرست هنرمندان ایرانی این نمایشگاه از این قرار است: نصرالله افجه‌ای، عذرا عقیقی بخشایشی، محمد بزرگی، محسـن دایی‌نبی، گلناز فتحی، مریم قنبریان، علی جمشیدی، علیرضا کریم‌پور، احمد محمدپور، علیرضا محبی، فریدون امیـدی، فرامرز پیلارام، غلامرضا راهپیما، یوسـف رضایی، علیرضا سعادتمند، عین‌الدین صادق‌زاده، میریعقوب میرتراش، محمد سررشـته، علی شـیرازی، مهرداد شوقی، کیارش یعقوبی و بهروز زیندشتی.

حاکمی به این نکته اشـاره می‌کنـد که موزه هنرهای معاصـر تهران هم باید کاری به این عظمت در زمینه خط و نقاشـی یا هنرهای دیگر برای هنرمندان انجام دهد. این کارشـناس هنر این روزها به‌دنبـال پیداکردن هنرمندانی اسـت که در عرصه خط و نقاشـی نوآوری کرده‌اند چراکه قرار است در آینده قسمت دوم این نمایشگاه هم برپا شود. به اعتقاد این نمایشگاه‌گردان، برپایی نمایشگاه‌هایی از این دست دریچه‌ای تازه است. در این‌باره می‌افزاید: «مالزیایی‌ها اصلا توقع این نمایشگاه را نداشتند. کشور خودشان یکی، دو خطاط بیشتر ندارد که عکس کارش هم در صفحه اول کاتالوگ هسـت اما مردمی که به نمایشـگاه آمده بودند با دوربین و موبایل عکس می‌گرفتند و برایشـان جذاب بود. شاید بشـود این هنر خط و نقاشی را در جنوب‌شرق آسیا گسـترش داد چون کشورهای اسـلامی مانند سنگاپور و برونئی استقبال خوبی از این هنر می‌کنند.

سوال‌های بی‌جواب دبیر جشنواره تئاتر در نشست خبری

مدیر دولتی، مقابل «دولت» ایستاد

فرزانه ابراهیم‌زاده

یک نشسـت خبری و انبوه سـوال‌هایی که کمتر از یک هفته به آغاز سـی‌ودومین جشـنواره بین‌المللی تئاتر فجر بی‌پاسـخ ماند. این، تنها دسـتاورد خبرنگاران حوزه تئاتر از نشسـت خبری دیرهنگام سـی‌ودومین جشنواره تئاتر فجر بود؛ جشنواره‌ای که قرار است از ۲۴دی تا ۱۲بهمن در تهران و شش اسـتان البرز، خراسان‌رضوی، گلسـتان، خوزستان، لرستان و البته منطقه آزاد کیش با حضور بیش از ۱۲۹گروه تئاتـر داخلـی و خارجی با بودجه‌ای نزدیـک به دومیلیاردو ۴۰۰میلیون‌تومان برگزار شـود. جشـنواره‌ای با چالش‌ها و حرف و حدیث‌های زیاد که درست در دقیقه ۹۰ دچار تغییر و تحولات زیادی از جمله تغییر دبیر و اعضای ستاد برگزاری آن در هفته گذشته شد. تغییری که محور اصلی صحبت‌های قادر آشنا بعد از برکناری‌اش از ریاست مرکز هنرهای نمایشی و نشستن به جای اسماعیل‌عالی‌زاد در مقام «دبیر جشنواره» بـود. اما آشـنا در صحبت‌های مقدماتی خـود بعد از پخش کلیپ نمایش‌های انتخاب‌شده در این دوره از جشنواره درباره انقلاب اسـلامی و اهمیت تئاتر صحبت کرد و گزارشی کلی از ابتدای فعالیت دبیرخانه این دوره از جشـنواره ارایه داد. او ابراز امیدواری کرد این جشنواره بدون هیچ تعهد مالی برای گروه‌ها به پایان برسد. البته تشکر دبیر فعلی جشنواره از دبیر قبلی تنها اشـاره به این تغییر و تحولات بود. اما این نکتـه‌ای نبود که خبرنـگاران که بیش از هشت‌ماه را در سکوت دبیر قبلی براساس شایعه و صحبت‌های هنرمندان به جشنواره پرداختند بتوانند به‌راحتی از آن بگذرند. به همین دلیل نیـز از بیش از ۱۰خبرنگاری که در این جلسـه سوالاتشان را پرسیدند تقریبـا جز دونفر بقیه پیرامون علـت و تاخیر در تغییر دبیر جشنواره بود. سوالاتی که تقریبا با پاسخ‌های کلی قادر آشنا بدون جواب ماند. خبرنگار ایسنا نخستین کسی بود که تغییر دبیر را از سـه، چهارماه پیش اتفاق غیرمنتظره‌ای ندانست؛ اما اینکه چرا در روزهای پایانی منتهی به جشـنواره با فشار برخی نهادهای خاص و خبرگزاری‌های اصولگرا تغییر کرد و آیا قرار اسـت جشنواره با همین روند برگزار شود؟ قادر آشنا برای پاسخ به این سـوال توپ را در زمین دیگری انداخت و گفت: «من نباید به این پرسش پاسخ بدهم چون همین اتفاق برای مدیر اداره کل هنرهای نمایشـی هم افتاد و در آستانه برگزاری جشـنواره مدیریت این اداره عوض شده است. باید از کسـانی که این تغییرات را انجام دادند بپرسید. اما همه ما تلاش می‌کنیم جشنواره تئاتر فجر آبرومند برگزار شود و شعار ما از ابتدا این بود که حق را به گروه‌ها بدهیم نه اینکه افراد را ابزار کار خود بدانیم.» سوال خبرنگار «شرق» دومین سوالی بود که مانند سایر خبرنگاران از پاسخ کلی آشنا قانع نشده بودند. آشنا در نخستین نشست خبری جشنواره گفته بود: «تمام‌قد از عالی‌زاد که هیچ سـابقه تئاتری ندارد حمایت می‌کند.» اما عملکرد ضعیف عالی‌زاد باعث شـد تا جشـنواره‌ای به اعتبار جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در سی‌ودومین دوره به زمین بخورد. آشنا این‌بار دفاعی نکرد و گفت: «همیشه تا حد امکان از مدیرانم دفاع می‌کنم اما اگر اشکالی باشد خودم ورود پیدا می‌کنم، جابه‌جایی من هم طبق نظر مدیر بالادستی انجام شد و همچنان که پیش از این گفته‌ام هرجا بتوانم خدمت بکنم این کار را انجام می‌دهم چون تئاتر برایم مهم است.»

آشنا همچنین درباره سرانجام تدوین نظامنامه جشنواره تئاتر فجر و چشم‌انداز چهارساله این جشنواره که قول تدوین و اجرایشـان را در نشست رسانه‌ای اردیبهشت‌ماه سال‌جاری داده بـود، بـار دیگر تاخیر را به گـردن تغییر دولت و تغییر معاونت انداخت و گفت: «در زمان حضور آقای شـاه‌آبادی در معاونت هنری این نظامنامـه را تحویل وی دادیم که او یک هفتـه قبل از جابه‌جایی در معاونت هنری بـه ما ابلاغ کرد. اما ما به لحـاظ قانونی و احترام، منتظر حضور معاون جدید هنری شدیم تا این نظامنامه را ارایه دهیم که در حال حاضر در اختیار آقای مرادخانی اسـت.» آشنا بارها در این نشست درباره روند انتخاب دبیر قبلی و مشکلاتی که در حال حاضر جشنواره با آن روبه‌رو است از پاسخ طفره رفت و آن را به جلسـه‌ای که بعد از پایان جشنواره برای ارزیابی کلی برگزار خواهند کـرد موکـول کـرد. البته در ایـن میان خبرنگار فارس نیز از او سـوالی پرسید که اسـماعیل عالی‌زاد که بوده است؛ که یکی از خبرنگاران به او گفت: «شما یک پرونده برایش در بیاورید.» اما خبرنگار فارس گفت: «او مردی بود با ظاهری روشـنفکر که در دوره‌های پیشـین جشنواره برای برخی از نمایش‌ها، بولتن‌سازی و ایجاد مشکل می‌کرد.» اما قادر آشنا به این سخن نیز پاسخی نداد. او خاطرنشان کرد: هیچ فشاری بـرای کارنکردن برخی از افراد یا تعطیلی برخی از نمایش‌ها وجود نداشـت. هیچ کارگردانی دادگاهی نشد و به فهرست ممنوع‌الکارها هم کسـی اضافه نشد، خوشحالم دستگاه‌های امنیتی، تئاتر را پذیرفته‌اند و گاهی آن را نقد می‌کنند.»

او نکتـه‌ای را که خبرنگار مهر دربـاره تحویل‌دادن فیلم بازبینی‌ها به یکی از وزارتخانه‌های امنیتی توسط دبیر قبلی و گرفتن تایید نهایی گروه‌ها پرسیده بود، رد یا تایید نکرد؛ اما گفت: «در دوره بنده تا امروز هیچ‌کس به این مبحث ورود پیدا نکرده و هرگز به فرموده هیچ نهاد و دسـتگاهی عمل نکردم و تنها مرجع تصمیم‌گیری‌ام شـورای نظارت و ارزشیابی بود که قانونی اسـت. اما به هر حال نهادهای دیگر هم تکالیف و وظایفی دارند که باید انجام بدهند.»

این سوال که به صرف حضور چند کار مشترک نمی‌توان تیتر بین‌المللی به جشنواره تئاتر فجر داد، در حالی که بعضی از کارگردان‌های ایرانی با چند دانشجوی خارجی کار مشترک تولید می‌کنند نیز بی‌پاسخ باقی ماند.

چهره روز

یک‌روز مانده به اعلام برندگان «گلدن گلوب»

«گذشته»

از «پالم اسپرینگز» جایزه گرفت

● **شرق:** جایزه بهترین بازیگر نقش زن فیلم‌های خارجی بیست‌وپنجمین جشنواره پالم اسپرینگز بـه برنیـس بـژو برای ایفـای نقـش در فیلـم «گذشـته» رسـید. بـه گزارش سایت جشنواره فیلم پالم اسـپرینگز، جوایز بخـش فیلم‌های خارجی این جشـنواره روز شنبه معرفی شد که جایزه بهترین بازیگـر نقش زن این بخش به برنیس بژو برای بازی در فیلم «گذشته» ساخته اصغر فرهادی رسید. بژو پیش از این نیز برای بازی در این فیلم جایزه بهترین بازیگر زن شصت‌وششمین جشنواره فیلم کن را از آن خود کرده بـود. جایزه بهترین بازیگر نقش مرد فیلم‌های خارجی جشـنواره هم به مدس میکلسـون برای بازی در فیلم «شـکار» از دانمارک تعلق گرفت و فیلم «سـقوط دایره شکسته» به کارگردانی فلیکس ون گرینینگین از بلژیک، عنوان بهترین فیلم خارجی جشـنواره را کسـب کرد. بیست‌وپنجمین جشنواره فیلم پالم اسپرینگز با نمایش ۱۹۱ فیلم از ۶۰کشور از سوم ژانویه در کالیفرنیای آمریکا آغاز به کار کرده است که با معرفی منتخبان مردم امروز، ۱۳ژانویه به کار خود پایان می‌دهد.

زیر آسمان فیروزه‌ای

اصلانی: عادت کرده‌ام دیده نشوم

● **شـرق:** بزرگداشـت محمدرضا اصلانـی مهم‌ترین اتفاق اول هفتـه‌ای خانه هنرمندان بود. مستندسـاز شاعر یا فیلمساز فیلسوف نه فقط در فیلم‌هایش که در حرف‌هایش نیز پیچیده‌ترین مفاهیم فلسفی را به‌سادگی می‌گوید. در شب محمدرضا اصلانی مستندساز که در خانه هنرمندان برگزار شد، خسرو سینایی، محمدرضا درویشی، محمدعلی سـپانلو و حمیدرضا اردلان از او گفتند. اصلانی با بیان اینکه «از بس عادت کرده‌ام دیده نشوم، الان نمی‌دانم چگونه از همه آنها که حضور دارند، تشکر کنم»، افزود: «در واقع با گم‌شدن، انسان می‌تواند با خود باشد اما وقتی پیدا شد دیگر با خود نیست و با خود بودن بسیار سخت و دشوار می‌شود.»